

MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ

Warszawa, dnia 16 lipca 2012 r.

TD-2wt-0701-40/12

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 17.07.12.
nr. 3454 podpis. Borusewicz

P. A. Michałki
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 17.07.12.
nr. 6342 podpis. *M*

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku!

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana senatora Andrzeja Grzyba, na 14 posiedzeniu Senatu RP w dniu 14 czerwca 2012 r., przysłane przy piśmie nr BPS/043-14-514/12 z dnia 20 czerwca 2012 r., w sprawie kar nakładanych za wykroczenia, popełnione w ruchu drogowym, zarejestrowane za pomocą urządzeń rejestrujących oraz dysponowania środkami z tego tytułu, stanowiących przychód gminy, przedstawiam następujące wyjaśnienie:

Inspekcja Transportu Drogowego prowadząc kontrolę ruchu drogowego zgodnie z przyznanymi jej ustawowo uprawnieniami, swoje działania opiera na aktualnie obowiązujących przepisach. Przywołany w oświadczeniu Pana senatora Andrzeja Grzyba § 3 w art. 96 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275, z późn. zm.) został dodany do Kodeksu wykroczeń ustawą z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 225, poz. 1466). Wcześniej przepis taki nie istniał w polskim porządku prawnym. Powyższa ustawa została przyjęta przez Sejm VI kadencji w III czytaniu w dniu 8 października 2010 r. przy aprobacie zdecydowanej większości (408 posłów głosowało za jej przyjęciem, 1 przeciw i 1 się wstrzymał). Następnie, w toku swoich prac, Senat VII kadencji uchwałą z dnia 21 października 2010 r. w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, przyjętą w całości jednomyślnie (86 senatorów głosowało za), wprowadził 15 poprawek do tekstu ustawy. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż żadna z nich nie odnosiła się do przepisów przedmiotowego art. 96 § 3 wyżej wymienionej ustawy Kodeks wykroczeń.

Należy podkreślić, iż struktura oświadczeń wysyłanych do właścicieli, posiadaczy bądź kierujących pojazdami, uwzględniająca możliwość przyjęcia mandatu karnego za niewskazanie, komu powierzyło się pojazd w czasie popełnienia naruszenia, stanowi odzwierciedlenie aktualnie obowiązującego prawa.

Odnosząc się do drugiej kwestii podnoszonej w oświadczeniu przez Pana senatora Andrzeja Grzyba stwierdzam, iż prawidłowe jest twierdzenie Pana senatora, że dochody uzyskane z grzywien nałożonych za naruszenia przepisów ruchu drogowego – ujawnionych

za pomocą urządzeń rejestrujących (tzw. fotoradarów) znajdujących się w gestii straży gminnych (miejskich) – stanowią przychód gminy. Pragnę jednak stanowczo podkreślić, że *ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych* (Dz. U. Nr 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.) wyraźnie wymienia cele, na które mogą być przeznaczane środki z wyżej wymienionego tytułu. Zgodnie z art. 20d wskazanej wyżej *ustawy o drogach publicznych* jednostki samorządu terytorialnego przeznaczają powyższe dochody w całości na finansowanie:

- 1) zadań inwestycyjnych, modernizacyjnych lub remontowych związanych z siecią drogową,
- 2) utrzymania i funkcjonowania infrastruktury oraz urządzeń drogowych, w tym na budowę, przebudowę, remont, utrzymanie i ochronę dróg oraz drogowych obiektów inżynierskich,
- 3) poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego, w tym popularyzację przepisów ruchu drogowego, działalność edukacyjną oraz współpracę w tym zakresie z właściwymi organizacjami społecznymi i instytucjami pozarządowymi.

Przywołane wyżej przepisy zapewniają należyte finansowanie zadań związanych z bezpieczeństwem w ruchu drogowym na drogach, których zarządcami są organy jednostek samorządu terytorialnego (w przedmiotowym przypadku są to organy gminy). Oznacza to, że gmina nie może podjąć uchwały o wydatkowaniu tych środków na cele inne niż te, które zostały określone w art. 20d *ustawy o drogach publicznych*. Obowiązujące przepisy prawa wyraźnie więc stanowią, że środki uzyskane z grzywien nałożonych za naruszenia przepisów ruchu drogowego, ujawnione za pomocą urządzeń rejestrujących znajdujących się w gestii straży gminnych, powinny być przeznaczane w budżetach gmin na poprawę stanu infrastruktury drogowej i bezpieczeństwa ruchu drogowego, a nie mogą stanowić instrumentu do „poprawy stanu budżetu gminy”.

Należy mieć również na względzie fakt, iż zgodnie z przepisami ust. 1 art. 60 *ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) organem odpowiedzialnym za prawidłową gospodarkę finansową gminy, w tym realizację ustawowych uregulowań dotyczących przeznaczania środków publicznych z poszczególnych tytułów (w przedmiotowym przypadku grzywien nałożonych przez straże miejskie i gminne) na finansowanie imiennie wymienionych wydatków, jest wójt. Natomiast kontrolę gospodarki finansowej gmin, zgodnie z przepisami art. 62 przywołanej wyżej *ustawy o samorządzie gminnym*, sprawują regionalne izby obrachunkowe.

Z upoważnienia
MINISTRA TRANSPORTU,
BUDOWNICTWA I GOSPODARSTWA MORSKIEJ

Tadeusz Jarmuziewicz
Sekretarz Stanu